

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br: 68 P-3566/13-120

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Romani Hukelj, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Bačića (OIB 25288314295) iz Zagreba, Zelengaj 20, kojeg zastupa punomoćnik Željko Olujić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatskog mirovinskog osiguranja društvo s ograničenom odgovornošću za poslovno savjetovanje (OIB 80983571963), Zagreb, Mihanovićeve 3, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Penezić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, i u pravnoj stvari protutužitelja Hrvatskog mirovinskog osiguranja društvo s ograničenom odgovornošću za poslovno savjetovanje (OIB 80983571963), Zagreb, Mihanovićeve 3, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Penezić, odvjetnik u Zagrebu, protiv protutuženika Ivana Bačića (OIB 25288314295) iz Zagreba, Zelengaj 20, kojeg zastupa punomoćnik Željko Olujić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 05. rujna 2018. godine u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 19. listopada 2018. godine,

presudio je:

I Nalaže se tužitelju protutuženiku Ivanu Bačiću platiti tuženiku protutužitelju Hrvatskom mirovinskom osiguranju društvu s ograničenom odgovornošću za poslovno savjetovanje iznos od 275.683,13 eura sa kamatom:

-na iznos glavnice od 452.697,41 DEM po stopi od 8,5% godišnje od 01.09.2000. do 31.12.2001. godine;

-na iznos glavnice od 231.460,51 euro po stopi od 8,5% godišnje od 01.01.2002. do 31.12.2005. godine;

-na iznos glavnice od 231.460,51 euro po Uredbi o visini stope zatezne kamate od 01.01.2006. do 31.12.2007. godine;

-na iznos glavnice od 231.460,51 euro po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, od 01.01.2008. do 31.07.2015. godine i

-na iznos glavnice od 231.460,51 euro od 01.08.2015. godine do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, sve u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate, sve u roku 15 dana.

II Tuženiku protutužitelju se odbija s preostalim dijelom zahtjeva u iznosu od 90.670,78 eura i s dijelom zahtjeva kojim na iznos glavnice preko dosuđenog iznosa od 452.697,41 DEM do zatraženog iznosa od 601.780,56 DEM potražuje kamatu od 01.09.2000. do 31.12.2001. godine, kao i s dijelom zahtjeva kojim na iznos glavnice preko dosuđenog iznosa od 231.460,51 euro do zatraženog iznosa od 307.685,51 eura potražuje kamatu od 01.01.2002. godine do isplate.

III Tuženik protutužitelju se odbija sa zahtjevom koji glasi:

"..... kada tužitelj-protutuženik Ivan Bačić iz Zagreba, Zelengaj 20, OIB 25288314295, temeljem ugovora o prijenosu, kao valjane osnove za preknjižbu vrijednosnih papira, kojeg će sklopiti sa tuženikom-protutužiteljem i na kojem će potpis tužitelja-protutuženika biti ovjeren kod javnog bilježnika, prenese bez naknade tuženiku-protutužitelju HRVATSKOM MIROVINSKOM OSIGURANJU društvu s ograničenom odgovornošću za poslovno savjetovanje, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB: 80983571963, 20.303 dionica izdavatelja trgovačkog društva TEKSTIL dioničko društvo za trgovinu na veliko i malo, Karlovac, OIB: 78856844868, koje dionice nose oznaku vrijednosnog papira TKTL-R-A, ukupne nominalne vrijednosti od 7.715.140,00 kn, koje su u sustavu Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. knjižene na ime tužitelja-protutuženika Ivana Bačića, OIB 25288314295, na osnovnom računu nematerijaliziranih vrijednosnih papira oznake 5118620, na slobodnoj poziciji sa registracijom pozicije TKTL- I TEKSTIL d.d."

IV Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja protutuženika koji glasi:

"Nalaže se tuženiku- protutužitelju, HRVATSKO MIROVINSKO OSIGURANJE društvo s ograničenom odgovornošću za poslovno savjetovanje, skraćena tvrtka: HMO d.o.o., OIB: 80983571963, Zagreb, Mihanovićeve 3, isplatiti tužitelju-protutuženiku, IVANU BAČIĆU, iz Zagreba, Zelengaj 20, OIB : 25288314295, iznos od 926.447,36 EUR-a (protuvrijednost od 1.811.973,55 DEM) u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju Zagrebačke banke d.d., na dan isplate zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na pojedine iznose kako slijedi:

-na iznos od 268.788,30 DEM od dana 04.10.1995.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 137.429,27 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2005.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

-na iznos od 34.699,02 DEM od dana 12.10.1995.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 17.741,33 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02) , a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05,41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2005.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

-na iznos od 123.973,83 DEM od dana 31.01.1996.g. pa do 31.12.2001.g. po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 63.386,81 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02) , a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam

postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

- na iznos od 127.223,19 DEM od dana 05.06.1996.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 65.048,18 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2005.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

- na iznos od 178.759,44 DEM od dana 05.07.1996.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 91.398,25 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

- na iznos od 98.844,09 DEM od dana 01.12.1996.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 50.538,18 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2005.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

- na iznos od 37.743,27 DEM od dana 28.03.1997.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.297,83 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2005.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

- na iznos od 37.696,77 DEM od dana 23.04.1997.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.274,05 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.678,93 DEM od dana 16.05.1997.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.264,93 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 75.344,54 DEM od dana 28.11.1997.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 38.523,05 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02) , a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.747,32 DEM od dana 31.12.1997.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju- za DEM, odnosno na iznos od 19.299,89 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02) , a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 112.962,21 DEM od dana 25.02.1998.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 57.756,66 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g.

prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 113.113,11 DEM od dana 28.02.1998.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 57.833,81 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 75.487,88 DEM od dana 04.03.1998.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 38.596,34 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.661,26 DEM od dana 15.05.1998.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.255,89 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.651,86 DEM od dana 16.05.1998.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.251,09 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam

postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 75.362,54 DEM od dana 08.07.1998.g. pa do 31.12.2001.g. po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 38.532,22 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.697,85 DEM od dana 01.08.1998.g. pa do 31.12.2001.g. po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.274,60 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.664,41 DEM od dana 02.09.1998.g. pa do 31.12.2001.g. po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.257,51 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.699,78 DEM od dana 08.11.1998.g. pa do 31.12.2001.g. po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.275,59 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.680,60 DEM od dana 04.12.1998.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.265,78 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.641,36 DEM od dana 06.01.1999.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.245,72 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.602,59 DEM od dana 06.02.1999.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.225,89 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.611,41 DEM od dana 10.03.1999.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.230,41 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g. prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN : 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15),

- na iznos od 37.637,99 DEM od dana 13.04.1999.g. pa do 31.12.2001.g., po stopi koju je Zagrebačka banka d.d. plaćala na devizne štedne uloge po viđenju za DEM, odnosno na iznos od 19.243,99 EUR od 01.01.2002.g. pa do 31.12.2005.g. po stopi koju Zagrebačka banka d.d. plaća na devizne štedne uloge za EUR, a od 01.01.2006.g. pa do 01.01.2008.g.

prema stopi određenoj uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01.01.2008. pa do 31.07.2015.g. prema stopi određenoj čl. 29.st. 2. zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11) primjenom uvećane stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za pet postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15), sve to u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe."

V Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja protutuženika koji glasi:

"Nalaže se tuženiku-protutužitelju, HRVATSKO MIROVINSKO OSIGURANJE društvo s ograničenom odgovornošću za poslovno savjetovanje, skraćena tvrtka: HMO d.o.o., 018: 80983571963, Zagreb, Mihanovićeva 3, isplatiti tužitelju-protutuženiku, IVANU 8AČIĆU, iz Zagreba, Zelengaj 20, 018: 25288314295, iznos od 6.577.633,48 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na pojedine iznose kako slijedi:

na iznos od 1.000.000,00 kn od dana 04.10.1995.g. pa do isplate,
na iznos od 129.083,84 kn od dana 12.10.1995.g. pa do isplate,
na iznos od 459.186,67 kn od dana 31.01.1996.g. pa do isplate,
na iznos od 459.186,67 kn od dana 05.06.1996.g. pa do isplate,
na iznos od 637.348,89 kn od dana 05.07.1996.g. pa do isplate,
na iznos od 352.062,88 kn od dana 01.12.1996.g. pa do isplate,
na iznos od 134.841,59 kn od dana 28.03.1997.g. pa do isplate,
na iznos od 134.845,13 kn od dana 23.04.1997.g. pa do isplate,
na iznos od 134.837,82 kn od dana 16.05.1997.g. pa do isplate,
na iznos od 265.612,14 kn od dana 28.11.1997.g. pa do isplate,
na iznos od 132.576,13 kn od dana 31.12.1997.g. pa do isplate,
na iznos od 397.977,18 kn od dana 25.02.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 398.282,52 kn od dana 28.02.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 265.966,48 kn od dana 04.03.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 135.738,72 kn od dana 15.05.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 135.738,72 kn od dana 16.05.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 274.432,72 kn od dana 08.07.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 136.681,09 kn od dana 01.08.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 135.791,49 kn od dana 02.09.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 140.684,27 kn od dana 08.11.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 140.786,04 kn od dana 04.12.1998.g. pa do isplate,
na iznos od 140.914,21 kn od dana 06.01.1999.g. pa do isplate,
na iznos od 142.707,08 kn od dana 06.02.1999.g. pa do isplate,
na iznos od 146.180,16 kn od dana 10.03.1999.g. pa do isplate i
na iznos od 146.171,04 kn od dana 13.04.1999. - g. pa do isplate s tim da se zakonska

zatezna kamata od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do dana 31.12.2007.g. obračunava temeljem Uredbe o visini stope zatezne kamate (NN 19/95, NN 36/96, NN 76/96, NN 72/02), a od dana 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. temeljem čl.29.st. 2. ZOO (NN 35/05), odnosno, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do isplate temeljem čl.29. st.2. ZOO (NN 78/15) koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve to u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe."

VI Nalaže se tuženiku protutužitelju Hrvatskom mirovinskom osiguranju društvu s ograničenom odgovornošću za poslovno savjetovanje naknaditi tužitelju protutuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 356.922,50 kn, sa zakonskom zateznom kamatom

tekućom od dana donošenja ove presude (19.10.18.) do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, u roku 15 dana.

VII Nalaže se tužitelju protutuženiku Ivanu Bačiću naknaditi tuženiku protutužitelju Hrvatskom mirovinskom osiguranju društvu s ograničenom odgovornošću za poslovno savjetovanje troškove parničnog postupka u iznosu od 1.241.287,50 kn, u roku 15 dana.

Obrazloženje

Nije među strankama sporno da su dana 22.09.1995. godine zaključile Ugovor o prodaji dionica dioničkog društva Tekstil (u daljnjem tekstu: ugovor), a kojim je tužitelj odmah postao imatelj 20303 dionica društva, a za koje su stranke ugovorile kupoprodajnu cijenu u iznosu 2.130.300,00 DEM. Nadalje, nije sporna prema čl. 2 ugovora ugovorena dinamika plaćanja i to na način da je tužitelj dužan platiti 304.545,00 DEM u roku 8 dana od dana zaključenja Ugovora, a preostali iznos kroz 59 rata, uz 8,5% godišnje kamate, od kojih svaka rata iznosi 30.945,00 DEM.

Sporno je među strankama je li ugovor raskinut i je li uopće mogao biti raskinut i posljedično tome imaju li se primijeniti odredbe o učincima raskida, što je zahtjev tužitelja ili je tuženik ovlašten tražiti ispunjenje ugovora (ako nije ili nije mogao ugovor biti raskinut).

Tužitelj smatra da je ugovor raskinut i temeljem općih odredaba Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91 - u daljnjem tekstu ZOO) postavlja zahtjev na povrat onoga što je na ime raskinutog ugovora platio, tj. na odredbe čl. 132. ZOO-a koji propisuje učinke raskida ugovora, a potražuje i naknadu parničnog troška. Pri tome tužitelj u prvo postavljenom zahtjevu traži protuvrijednost u kunama iznosa koje je uplatio na ime ispunjenja obveze, a u idućem zahtjevu traži isplatu u kunama, sve sa kamatom.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka prvenstveno osporava da bi ugovor bio raskinut, a navodi da je s obzirom na vrstu istoga i nije mogao biti raskinut, jer nisu ispunjeni posebni uvjeti iz ZOO-a za raskid ugovora s obročnom otplatom cijene. Držeći da je ugovor i dalje na snazi tuženik u svojem protutužbenom zahtjevu postavlja zahtjev na ispunjeni istoga tj. na isplatu preostale kupoprodajne cijene. U slučaju da sud nađe da je osnovan zahtjev tužitelja, tuženik postavlja također zahtjev u smisli odredbe čl. 132. ZOO-a i traži prijenos dionica (predmeta kupoprodaje) na svoje ime. I tuženik potražuje naknadu parničnog troška.

Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u ugovor, dopise između stranaka, karticu ugovora, zapisnike, izvadak, kaznenu prijavu, prikaz otplate, potvrde, dozvole, obavijesti, saslušani su svjedoci Mirko Mihalj i Ivana Brdar, proveden je dokaz financijskim vještačenjem saslušan je tužitelj, kao stranka, u svrhu dokazivanja.

Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza ovaj sud nalazi da je protutužbeni zahtjev tuženika djelomično osnovan i to do iznosa kako je odlučeno u točki I izreke ove presude, a da niti jedan od istaknutih zahtjeva tužitelja nije osnovan. Nije niti osnovan dio zahtjeva tuženika, čije je usvajanje bilo uvjetovano usvajanjem zahtjeva tužitelja.

Sada naznačeni tuženik pravni je prednik ugovorne strane, prodavatelja dionica, a kako je utvrđeno uvidom u sudski registar.

Analizirajući ugovor, a prema kojem je tužitelj, kupac i pojedinac, odmah postao imatelj 20303 dionica društva, uz preuzetu obvezu isplatiti tuženiku, prodavatelju kupoprodajnu cijenu u obrocima tj. u točno određenom vremenskom razmaku od 59 mjeseci, sud utvrđuje da se radi o ugovoru iz čl. 542. st. 1 ZOO-a, a koji ZOO se ovdje primjenjuje na temelju odredbe čl. 1163. st. 1. ZOO-a (NN 35/05, 78/15).

Raskid takvog ugovora propisan je odredbom čl. 546. st. 2 ZOO-a, a prema kojem tuženik može raskinuti ugovor samo ako je tužitelj došao u zakašnjenje s najmanje dvije uzastopne otplate, koje predstavljaju najmanje osminu cijene.

Navedeno znači da je dužnost suda u ovom predmetu utvrditi je li ugovor uopće raskinut imajući u vidu opće odredbe ZOO-a o raskidu ugovora, kao i opću odredbu iz čl. 131. ZOO-a prema kojem se ugovor ne može raskinuti radi neispunjenja neznatnog dijela obveze, a nakon toga utvrditi je su li zadovoljeni i posebni uvjeti propisani citiranim čl. 546. st. 2 ZOO-a.

Članak 10 stranke su ugovorile da prodavatelj, tuženik, ima pravo raskinuti ugovor ako kupac, tužitelj, zakašni s uplatom bilo kojeg obroka 15 dana. U istom članku, stavku drugom stranke su ugovorile da u slučaju raskida kupac vraća dionice, dividendu te kamatu na dividendu od dana ubiranja.

U spis je dostavljeno ukupno šest dopisa tuženika tužitelju.

Prvi nosi datum 16. veljače 1996. godine i istome tuženik obavještava tužitelja da isti ne ispunjava ugovorne obveze te da se poziva odmah ispuniti ugovorne obveze, jer će u suprotnom tuženik raskinuti prodajni ugovor. Iz kartice ugovora, a koja evidentira uplate tužitelja, utvrđeno je da je tužitelj prvu uplatu nakon datuma gore navedenog dopisa tuženika izvršio 04.06.1996. godine.

Dopisom od dana 28.05.1996. godine tuženik moli tužitelja da podmiri obveze. Tužitelj je nakon toga izvršio još jednu uplatu i to dana 04.07.1996. godine.

Nakon toga tuženi je tužitelja tri puta opominjao na dospelje obveze i u svakom od tih dopisa stoji da u slučaju da tužitelj ne ispuni svoje obveze do novo određenog roka po tuženiku ima se smatrati da je ugovor raskinut. Postavljeni novi rokovi bili su do 05.12.1996, 01.03.1998. i 10.11.1999. godine.

Prema kartici ugovor, tužitelj je unutar dva postavljena roka i to 30.11.1996. godine i 24. i 27.02.1998. godine izvršio uplate, ali unutar roka do 10.11.1999. godine nema evidentiranih uplata, jer je zadnja evidentirana s danom 12.04.1999. godine.

Dakle, tužitelj svoje obveze nije podmirivao u ugovorenom roku, a i nakon svake uplate tužitelja, njegovog daljnjeg kašnjenja, tuženik je tužitelj ostavljao daljnji rok za ispunjenje ugovora, iz čega se zaključuje da rok za ispunjenje ugovora nije bitan sastojak ugovora, u smislu odredbe čl. 125 ZOO-a, pa pitanje raskida treba utvrditi u smislu odredbe čl. 126. ZOO-a.

U dopisu od 18.10.1999. godine stoji da ako do novo postavljenog roka (10.11.1999.) tužitelj ne ispuni dospelje potraživanje temeljem članka 10 ugovora isti se smatra raskinutim, a nakon tog dopisa tužitelj više nije učinio nikakvu uplatu na ime ispunjenja tj. plaćanja kupoprodajne cijene.

U dopisu od 03.03.2000. godine tuženik obavještava tužitelja koliko iznose nepodmirene obveze tužitelja temeljem ugovora, i prvi puta, a imajući u vidu gore citiranu prepisku stranka, tuženik poziva tužitelja da u roku od 15 dana uplati sve dospelje ugovorne obveze, jer će u suprotnome pokrenuti sudski postupak radi ispunjenja ugovora.

Dopisom od 25.06.2001. godine tuženik navodi da je utvrdio da među strankama "postoje nerazriješeni odnosi", da nisu poštivane sve odredbe ugovora, pa se tužitelja moli da posjeti tuženika ili kontaktira dvije kontakt osobe.

Tužitelj dopisom od 10.09.2001. godine smatra da je ugovor raskinut i predlaže da stranke pokušaju mirno riješiti spor tj. dogovoriti način povrata iznosa koji je tužitelj na ime raskinutog ugovora uplatio tuženiku.

Tužitelj tužbu podnosi dana 27.09.2001. godine, a tuženik svoju protutužbu na ispunjenje ugovora podnosi 13.05.2002. godine, zajedno sa davanjem odgovora na tužbu.

S obzirom na citiranu prepisku stranka sporno je u ovom postupku je li ugovor raskinut (čl. 126. st. 3 ZOO-a) tj. mogu li se radnje tuženika nakon dopisa od 18.10.1999. godine smatrati ostavljanjem tužitelju daljnjeg primjerenog roka za ispunjenje ugovora (čl.

126. st. 2 ZOO-a). Pri tome treba cijeniti i činjenicu da je tužitelj zadnju uplatu na ime ispunjenja ugovora izvršio dana 12.04.1999. godine.

Prema stavu ovog suda, sadržaj dopisa od 18.10.1999. godine predstavlja izjavu vjerovnika, tuženika koja je jasna i određena i sadrži jasnu uputu o roku do koja tužitelj ima ispuniti obvezu, kao i što jasno navodi posljedicu nepostupanja dužnika, tužitelja.

Kako nije sporno da tužitelj do roka (10.11.1999. godine) nije ispunio do tada dospjelu obvezu tada je na dan 10.11.1999. godine ugovor raskinut, jer je takav način raskida ugovora kada ispunjenje u roku nije bitan sastojak ugovora propisano odredbom čl. 126. st. 3 ZOO-a. Navedeno znači da nije dužnost vjerovnika izdati posebnu izjavu o raskidu, nego je odlučno da je protekao rok (10.11.1999.) do kojeg je tužitelj trebao ispuniti obvezu, kako on to nije učinio nastupaju posljedicu nepostupanja – ugovor je raskinut, odnosno iste posljedice kao i kad je rok bitan sastojak ugovora. Time je došlo do raskida ugovora po samom zakonu (čl. 126. st. 3 u vezi s čl. 125. st. 1. ZOO-a).

Prema čl. 125. st. 2 ZOO-a određeno je ovlaštenju tuženiku, vjerovniku da on ugovor može ipak održati na snazi ali, samo ako nakon isteka roka, bez odgađanja obavijesti dužnika, tužitelja da zahtjeva ispunjenje.

Kako u razdoblju od gotovo pet mjeseci tj. do dopisa tuženika dana 03.03.2000. godine nije bilo radnji iz kojih bi se moglo utvrditi da tuženik bez odgađanja, u najkraćem roku, izražava želju za održavanjem ugovora na snazi niti se poziv na ispunjenje u dopisu dana 03.03.2000. godine, a uprava s obzirom na protek vremena od raskida ugovora, može smatrati pozivom na ispunjenje ugovora bez odgađanja, ovaj sud utvrđuje da je tuženik ugovor nije održao na snazi i da je po čl. 126. st. 3 u vezi s čl. 125. st. 1 ZOO-a po zakonu nastupio raskid ugovora.

S gore utvrđenim u skladu je i iskaz svjedoka Mirka Mihalja, direktora tuženika i potpisnika dopisa dana 18.10.1999. i 03.03.2000. godine, a koji jasno iskazuje da je prvi dopis sačinjen zato što je tuženik smatrao da se ugovor mora raskinuti, ako tužitelj ne plati što duguje, što odgovora sadržaju dopisa, a drugi, kada je ugovor već bio raskinut radi neplaćanja, samo da svjedok, direktor tuženika, zaštiti sebe, jer nije htio u poslovanju „imati repove iza sebe“, a ne iz razloga da tuženik iskaže namjeru ili želju da ugovor održi na snazi. Tako i ovaj dio iskaza svjedoka odgovora sadržaju i tumačenje dopisa od dana 03.03.2000. godine, a na način kaka je isti cijenjen u ovoj presudi. Pri tome svjedok još iskazuje da nema saznanja da bi tuženik pokretao sudske sporove radi ispunjenja ugovora, kao i da zahtjev tužitelja, kao u ovoj parnici, nije nepoznat i izoliran slučaj u radu tuženika, jer je bilo više situacija kada su se ugovori raskidali radi neurednog plaćanja i tada su uplaćeni novac vraćao kupcu.

Iz iskaza svjedokinje Ivane Brdar nisu utvrđene činjenice odlučne za ishod ovog spora, jer je ista postala direktor tuženika nakon svjedoka Mirka Mihalja i iskazuje o odnosima stranaka nakon 03.03.2000. godine te o internim pravilima i postupanjima tuženika u sličnim situacijama. Međutim, niti iz njezinog iskaza ne može se pismena dokumentacija tuženika, posebice ona od 18.10.1999. i 03.03.2000. godine tumačiti na drugačiji način od onoga kako je u ovoj presudi učinjeno. Pri tome, sud ne može na osobnim mišljenjima, a koja ne proizlaze iz pismene dokumentacije, temeljiti drugačiju odluku pa niti prihvatiti mišljenje svjedokinje da ona smatra da ugovor nije raskinut i da tužitelj treba platiti ostatak duga. Dopis sačinjen po svjedokinji dana 25.06.2001. godine nikako se ne može tumačiti u skladu s odredbom čl. 125. st. 2 ZOO-a, jer i taj dopis treba staviti u kontekst dopisa od 18.10.1999. godine, pa tada postoji još veći vremenski odmak (gotovo osam mjeseci) i nikako se ne može utvrditi da bi taj dopis bio poziv na ispunjenje ugovora bez odgađanja, u najkraćem roku, a koji rok je istekao 10.11.1999. godine.

Niti iskaz tužitelja nije posebno cijenjen, jer utvrđenje suda nije temeljeno ni na njegovom mišljenju da je ugovor raskinut. S tim u vezi valja istaknuti da ponašanje tužitelja nakon raskida uopće nije odlučno, jer odredbe o raskidu ugovora valja tumačiti u korist vjerovnika, dakle tuženika. Tuženik se trebao brinuti da zaštiti svoje vlasništvo i prava koja iz

njega može ostvariti (povrat dionica, umanjuje za isplaćenu dividendu), onemogućiti tužitelja da se vodi upisan u knjizi dionica i ostvaruje prava koja temeljem raskinutog ugovora više nema.

Nastavno, a radi općeg ograničenja iz čl. 131. ZOO-a, valjalo je utvrditi kolika je vrijednost neispunjenog dijela ugovora u odnosu na cjelokupni ugovor. Sve iz razloga što se ugovor ne može raskinuti zbog neispunjenja neznatnog dijela obveze, jer primjena navedene odredbe nije uklonjena zato što je utvrdio da je ugovor raskinut.

Sud je odlučio u omjer staviti vrijednosti neispunjenog dijela ugovora na dan 18.10.1999. godine i obvezu po cjelokupnom ugovoru, jer iz odluke Vrhovnog suda broj Rev 1081/10, a kojom su ukinute ranije presude u ovom predmetu Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-7111/08 i ovoga suda broj P-10545/05 jasno naveo da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo kada nije utvrđen kolika je vrijednost neispunjenog dijela ugovora u odnosu na cjelokupni ugovor.

Kao datum utvrđivanja obveza uzet je dan 18.10.1999. godine, kada je upućen dopis tužitelj, koji sadrži rok do kada treba obvezu ispuniti, a ako on to ne učini nastupaju posljedice neispunjenja, a ta je raskid ugovora.

Vještak dipl. ing. Ručević u svojem nalazu i mišljenju i usmenom očitovanju utvrđuje da je na dan 18.10.1999. godine nepodmirena, dospjela obveza tužitelja iznosila 396.412,75 DEM, a osim glavnog duga od 366.070,99 DEM, sastojala se i od 18.366,30 DEM dospjelih, nepodmirenih ugovornih kamata i 11.975,46 DEM dospjelih, nepodmirenih zateznih kamata.

Cjelokupni ugovor tj. vrijednosti cjelokupnog ugovora iznosi 2.503.959,02 DEM, a koji u sebi sadrži i ugovorenu kamatu, jer iz čl. 1 i 2 ugovora proizlazi da je ugovorna cijena dionica 2.130.300,00 DEM, koju će cijenu tužitelj platiti na način da 304.545,00 DEM plati u roku 8 dana, a na preostalu svotu od 1.825.755,00 DEM mu se zaračunava kamata u iznosu od 8,5% godišnje, koju je dužan platiti u 59 uzastopnih, mjesečnih obroka, od kojih svaki iznosi 30.945,00 DEM. Dakle, cjelokupni ugovor tj. vrijednost ugovora sadrži u sebi i obračun od 8,5% kamate, koja se zaračunava godišnje. Prema izračunu vještaka ugovorna kamata iznosi ukupno 373.659,02 DEM. Takav iznos, a prilikom obračuna, kreće od činjenice da je otplata na rate, a ne anuitetna otplata (što je također pravni stav izračen u odluci Vrhovnog suda).

Ono čemu je tuženik prigovora u bitnome je bilo da nije bilo osnove da vještak, a temeljem kartice ugovora u kojem su evidentirane uplate tužitelja (što za stranke nije bilo sporno), sačini obračun zateznih kamata, a sve radi činjenice da tužitelj dio ugovornih obveza nije podmirivao na vrijeme i da nakon takvog obračuna utvrdi glavnica, i ako nije podmirena izvršenim uplatama i visinu kamata, a što je način računanja iz čl. 313. ZOO-a.

U odnosu na takav prigovor tuženika valja istaknuti da je pravo tuženika na zateznu kamatu ugovoreno po čl. 5. ugovora, a radi se i o pravu koje proizlazi iz ZOO-a, i tome se više nema što dodati. Iz kojeg je razloga tuženik učinjene uplate evidentirao bez da je primijenio čl. 5 ugovora nije u konačnici niti odlučno za rješenje ovog spora. Dužnost je suda temeljem ugovora i ZOO-a utvrditi prava i obveze stranaka, a kartica tuženika bila je pomoćno sredstvo iz kojeg je sud utvrdio kolike iznose i na koji dan je tužitelj platio.

Kada se promatra dug izražen kroz glavnica i ugovorenu kamatu (384.437,29 DEM) i kada se taj iznos stavi u omjer s sa ukupno ugovorenom cijenom utvrđuje se da vrijednosti neispunjenog dijela u odnosu na vrijednosti cjelokupnog ugovora iznosi 15,35% ukupno ugovorene cijene na dan 18.10.1999. godine.

Imajući u vidu jashu uputu Vrhovnog suda o načinu primjene mjeroдавnog prava tj. odredbe čl. 131. ZOO-a, svaka druga varijanta izračuna tj. stavljanja u omjer nije u skladu s pravnim stavom izraženim u odluci Vrhovnog suda u ovom predmetu. Tako sve varijante koje je vještak, a prema prijedlogu i suda i stranka izradio, nisu uzete u obzir. Uzeta je u obzir, a kako je obrazloženo, samo varijanta vještaka u kojoj je on izračunao kolika je vrijednosti neispunjenog dijela ugovora na dan 18.10.1999. godine (dospjela glavnica i dospjela ugovorena kamata) u odnosu na vrijednost cjelokupnog ugovora.

Nema proturječja u postupanju kada sud prihvaća nalaz i mišljenje vještaka u dijelu u kojem je kroz pravila o uračunavanju, a da bi se utvrdila visina duga na dan 18.10.1999. godine vještak ranije uplate evidentirao i dug računa na način da je na zakašnjela podmirivanja uračunao i zateznu kamatu, a što je temeljem čl. 5 ugovora i odredaba ZOO-a i mora učiniti, i daljnjeg prihvaćanja nalaza i mišljenja u dijelu u kojem se u omjer stavlja samo dio neispunjene obveze koja se sastoji od glavnice i ugovorene kamate, ali ne i zatezne kamate.

Naime, stav je ovog suda da neispunjena vrijednosti dijela ugovora na dan raskida ne sadrži u sebi i zateznu kamatu, jer zatezna kamata nije neispunjena vrijednosti dijela ugovora već ukupan dug na određeni dan. Takvo je tumačenje upravo u skladu i s čl. 131. ZOO-a koji propisuje da se ugovor ne može raskinuti zbog neispunjenja neznatnog dijela obveze. Obveza po ugovoru i dug po ugovoru nisu sinonimi. Tužitelj je imao obvezu plaćati mjesečne obroke uvećane za ugovorenu kamatu i takva vrijednost predstavlja obvezu po ugovoru. Dug po ugovoru na određeni dan predstavlja vrijednosti koja je uvećan za zakonsku zateznu kamatu, ali ona tako ukupna ne predstavlja vrijednost obveze po ugovoru na određeni dan.

Isto tako, a suprotno stavu tužitelja, postupanje po čl. 131. ZOO-a ne znači da se u omjer ima staviti ukupno izvršena obveza tužitelja do dana 18.10.1999. godine sa sveukupno ugovorenom, a neizvršenom obvezom do toga dana, već, ako je navedeno, u omjer valja staviti samo omjer vrijednost neispunjenog dijela ugovora u odnosu na cjelokupni ugovor.

Dakle, neispunjena vrijednosti dijela ugovora iznosi 384.437,29 DEM. Kada se taj iznos stavi u omjer sa ukupno ugovorenom cijenom utvrđuje se da vrijednosti neispunjenog dijela u odnosu na vrijednosti cjelokupnog ugovora iznosi 15,35% ukupno ugovorene cijene na dan 18.10.1999. godine.

Analizirajući očitovanja stranaka nakon što je vještak sačinio dopunski pisani nalaz i mišljenje sud utvrđuje da tužitelj ni na jednu od varijanti vještaka nije imao primjedbi niti prigovora, posebice u dijelu koji se odnosi na način na koji je vještak vršio varijante svojeg nalaza i mišljenja.

S druge strane, tuženik je osnov svog prigovora temeljio na kartici ugovora. Uvidom u isti utvrđeno je da je tuženik tužitelja zaduživao za svaki mjesečni obrok za isti iznos, konkretno za iznos od 37.694,73 DEM, odnosno da je ukupan iznos ugovorene cijene koja se plaća na rate, uvećao za ugovorenu kamatu i nakon toga isti iznos podijelio na 59 rata. Nadalje, iz kartice ugovora proizlazi da tuženik uopće nije obračunavao zakonsku zateznu kamatu radi zakašnjelog podmirivanja dospjelih obveza tužitelja, koja činjenica nije sporna među strankama, iako ne samo da mu je to pravo pripadalo po čl. 5 ugovora stranaka, nego se radi i o pravu koje proizlazi iz samog zakona. Prema tome, a kako kartica suprotna i ugovoru stranaka i prisilnim propisima, jedno što je uvidom u istu utvrđeno su visine uplata izvršene po tužitelja i dan kada su izvršene, a ne visina duga.

U odnosu na te prigovore treba samo ponoviti da se radi o kartici ugovora koja je protivna ugovoru stranaka i osnovnim načelima ZOO-a, a posebice dijelu zakona koji se odnosi na prava i načine uračunavanja i obračunavanja kamata, kako ugovorenih tako i zateznih.

Radi navedenog prihvaćen je nalaz i mišljenje vještaka u dijelu i na način kako je u ovoj presudi obrazloženo i prijedlog tuženika da se proveden novo vještačenje odbijen je kao nepotreban. Točno je da je Rješenjem Ministarstva pravosuđa poništeno rješenje predsjednika Županijskog suda u Zagrebu, a kojim je Zrinko Ručević imenovan za stalnog sudskog vještaka. Međutim, protiv tog je rješenja vještak pokrenuo upravni spor i Upravni je sud u Zagrebu dana 19.07.2018. godine donio rješenje kojim je odlučio da podnesena tužba ima odgodni učinak. Time je, za sada, riješeno pitanje je li Zrinko Ručević ovlašten sudski vještak.

Pravno je pitanje je li 15,35% neispunjenog ugovora toliki dio da se radi njega ugovor može raskinuti. Naime, je li riječ o neznatnom dijelu obveze koji nije ispunjen procjenjuje se s obzirom na cjelokupnost obveza stranaka iz ugovora.

Iz sadržaja ugovora i iz dopisa Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. proizlazi da je tužitelj odmah postao imatelj svih dionica koje su bile predmet prodaje i da je odmah po uplati prvog dijela ugovorene cijene stekao upravljačka prava s osnove svih dionica, a takvo je stanje evidentirano na dan 10.05.2018. godine, jer je tužitelj evidentiran kao imatelj 20303 dionica, koje su bile predmet prodaje, sa slobodnom pozicijom.

Takvim upisom tuženik je odustao i od ograničenje koje je ugovoreno (čl. 7. st. 2. ugovora), a odnosilo se samo visinu ubiranja dividende, jer se ugovorilo da tužitelj ima pravo na dividendu, ali iz dionica koje je otplatio, kao što je odustao i od upisa založnog prava na dionice, koje su strane ugovorile po čl. 8 ugovora.

Analizom gore navedenog, tuženik je svoju obvezu ispunio u cijelosti i nakon zaključenja ugovora prestao bilo zahtijevati bilo izvršavati bilo kakva daljnja prava koja je do toga dana s osnova imanja dionica izvršavao ili mogao izvršavati. Tako sud cijeni da je tuženik svoju obvezu, a koja se u bitnome sastojala od toga da predmet prodaje preda tužitelju tako da isti stekne sva prava koja proizlaze iz predmeta prodaje (dionice) ispunio u cijelosti, a tužitelj dobivena prava i izvršava, jer iz zapisnika skupštine dioničkog društva za razdoblje do 2006. godine proizlazi da tužitelj izvršava prava s osnova činjenice da je imatelj svih 20303 dionica.

Obveza je tužitelja, s druge strane, bila plaćati kupoprodajnu cijenu i rokovima i na način kako su stranke ugovorile, što tužitelj nije u cijelosti učinio, jer na dan 18.10.1999. godine nije ispunio ugovor u dijelu od 15,35%.

Procjenjujući gore navedeno, obveze tuženika s jedne stranke i tužitelja s druge strane, kao i utvrđenje koliko je koja strana preuzetih obveza izvršila, ovaj sud smatra da neispunjenje 15,35% u ovom konkretnom slučaju predstavlja neispunjenje neznatnog dijela i da radi toga tuženik nije mogao raskinuti ugovor.

Time je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan, jer u konkretnom slučaju sud nastavno ne može primijeniti odredbe koja se odnose na učinke raskida (povrat onoga što je na ime raskinutog ugovora dano, čl. 132. ZOO-a).

Radi navedenog zahtjev je tužitelja odbijen i u nastavku postupka nisu cijenjeni provedeni dokazi kojima se u nastavku postupka utvrđivalo je su li zadovoljeni i posebni uvjeti propisani čl. 546. st. 2 ZOO-a. Odbijen je iz istih razloga i dio zahtjeva tuženika, a koji se također odnosio na učinke raskida, u konkretnom slučaju povrat predmeta kupoprodaje, dionica, tuženiku.

Time su zadovoljni uvjeti da se nastavno utvrdi je li i do kojeg iznosa osnovan protutužbeni zahtjev tuženika, a kojim on traži ispunjenje ugovora.

Tuženik je svoj protutužbeni zahtjev prvi puta istaknuo 13.05.2002. godine i tada je zahtijevao od tužitelja isplatu iznosa od 582.173,66 DEM, u protuvrijednosti u eurima, odnosno u protuvrijednosti u kunama, daljnju zakonsku zateznu kamatu na svotu glavnice od 452.697,41 DEM od 22.09.2000. godine do isplate. Dakle, prvo postavljeni zahtjev tuženika sadržavao je glavicu od 452.697,41 DEM i 129.476,25 DEM dospjele zakonske zatezne kamate.

Primjenom odluke Europske banke od dana 01.01.2002. godine, kojom je prestala postojati valuta DEM i ista je zamijenjena valuta Eura uz primjenu fiksnog tečaja u preračunavanju i to na način da 1 euro iznosi 1,95583 DEM i daljnjom primjenom navedenog na postavljeni zahtjev tuženika utvrđuje se da je u prvo postavljenom zahtjevu tuženik od tužitelja zahtijevao isplatu iznosa od 297.660,66 eura, odnosno 66.200,15 eura s osnova dospjele zakonske zatezne kamate i 231.460,51 eura s osnova glavnice.

Tuženik je nakon toga i to prvi puta dana 28.04.2008. godine svoj zahtjev povišio, jer je postavio zahtjev na glavicu od 307.685,51 eura, a nešto snizio zahtjev s osnova dospjele, neplaćene kamate, i istog naveo u iznosu od 58.668,39 eura. Tako postavljeni zahtjev tuženik je nakon toga, a podneskom od 04.03.2016. godine uskladio s obzirom na promjene u valuti plaćanja, jer je za vrijeme kada je postojala valuta DEM, dakle do 31.12.2001. godine tražio kamatu upravo na taj iznos, a nakon toga potražuje kamatu na euro.

Takvom usklađivanju tužitelj se protivio, navodeći da se radi o preinaci zahtjeva, a istaknuo je i prigovor zastare.

Tužitelj se u ovoj konkretnoj situaciji ne može pozivati na odredbe Zakona o parničnom postupku (NN 148/11, 25/13 - u daljnjem tekstu ZPP), koje reguliraju preinaku tužbe, jer s obzirom na brojnu sudsku praksu usklađenje zahtjeva s obzirom na promjene u valuti plaćanja uopće nije preinaka tužbenog zahtjeva, već se radi o primjeni materijalnog prava iz čl. 307 ZOO-a.

Međutim, svako povišenje tužbenog zahtjeva jest preinaka (čl. 191 ZPP-a), koju sud temeljem čl. 190 ZPP-a može dopustiti, a u ovom konkretnom slučaju valja imati u vidu da je tuženik povišenje svojeg zahtjeva temeljio na istoj činjeničnoj osnovi, pa se tužitelj takvoj preinaci i ne može protiviti (čl. 191 st. 2 ZPP-a).

Međutim, imajući u vidu da tuženik traži ispunjenje po ugovoru koji je prodaja sa obročnim otplatama cijene, a ne anuitetna otplata ima se na pitanje zastare primijeniti opći zastarni rok iz čl. 371 ZOO-a, na koji upućuje i čl. 372 st. 2 ZOO-a. Navedeno pak znači, a imajući u vidu da je posljednja obročna otplata dospjela 01.09.2000. godine, da je tužitelj do 01.09.2005. godine sa svojim zahtjevom mogao slobodno disponirati na način da ga snižava ili povisuje, pritom sud ovdje ima u vidu samo glavno potraživanje, jer do tog datuma njegov zahtjev nije zastario. Naravno sve pod uvjetom da tuženik na preinake pristaje ili da se radi o preinakama kojima se tuženik ne može protiviti. Nakon toga, kod svakog povišenja zahtjeva tuženi se izlaže riziku zastare.

Prema tome, zahtjev tuženika u glavnom potraživanju, a koji nije u zastari jest onaj prvo istaknuti, a kojim je tuženik s osnova glavnog potraživanja od tužitelja potražuje 231.460,51 euro, dok mu je zahtjev s osnova glavnog potraživanja preko iznosa od 231.460,51 euro do iznosa od 307.685,51 euro u zastari, a s osnova dospjele, a neplaćene kamate ima se raspraviti zahtjev u okviru sniženog zahtjeva koji iznosi 58.668,39 eura.

Vještak dipl. ing. Zrinko Ručević utvrdio je da je dug tuženika prema tužitelju na dan 01.09.2000. godine ukupno 789.957,93 DEM, a koji se sastoji od 706.465,99 DEM dospjelog, nepodmirenog glavnog duga, 32.299,34 DEM s osnova nepodmirenih ugovornih kamata i 54.192,60 DEM s osnova dospjelih nepodmirenih zateznih kamata. Odnosno, preračunato u eure radi se o dugu s osnova glavnice od 361.210,32 eura, dospjelih ugovorenih kamata od 16.514,39 eura i 27.708,23 eura s osnova nepodmirenih, dospjelih zateznih kamata, odnosno o dugu s osnova dospjelih ugovorenih i zateznih kamata u ukupnom iznosu od 44.222,62 eura. Dakle, glavni dug veći je od iznosa kojeg tuženik svojim konačno postavljenim tužbenim zahtjevom potražuje, a ukupne kamate manje su od konačno postavljenog, sniženog zahtjeva u tom dijelu.

Na taj dio nalaza i mišljenja niti jedna stranaka nije imala prigovora niti primjedbi pa sud i taj dio nalaza i mišljenja prihvata u cijelosti, kao jasnog, obrazloženog i sačinjenog u skladu s pravilima struke.

Slijedom navedenog tužitelj je dužan platiti tuženiku 452.697,41 DEM, odnosno 231.460,51 euro s osnova glavnog potraživanja sa kamatom od 01.09.2000. do isplate, uz stopu iz ugovora, a koja iznosi 8,5% godišnje i to do 31.12.2001. godine za DEM, od 01.01.2002. do 31.12.2005. godine za euro, a nakon toga za euro tužitelj je dužan platiti do 31.12.2007. godine kamatu po stopi određenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 153/04), a nakon toga kamatu propisanu čl. 29 st. 2 ZOO-a.

U odnosu na dospjelu, a neplaćenu ugovornu i zateznu kamatu, obveza je tužitelja platiti tuženiku 44.222,62 eura, što predstavlja iznos od 86.491,94 DEM.

Radi navedenog tuženik je odbijen za iznos glavnice od 76.225,00 eura tj. 149.083,15 DEM, jer iako bi taj zahtjev s obzirom na nalaz i mišljenje vještaka bio osnovan, isti je u zastari.

U odnosu na zahtjev koji se odnosi na plaćanje kamata isti je osnovan, a prema mišljenju vještaka do iznosa od 44.222,62 eura, a kako tužitelj s tog osnova potražuje 58.668,40 eura valjalo ga je sa razlikom od 14.445,78 eura odbiti.

Odluka o naknadi parničnog troška stranaka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2 ZPP-a, uz primjenu Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe i pristupa na 12 ročišta te u skladu s Tbr. 8/1 sastav četiri obrazložena podneska po 66.080,00 kn, kao i pristup na dva ročišta po Tbr. 9/5 po 500,00 kn ili ukupno 1.124.300,00 kn što je uvećano za 25% PDV (281.090,00 kn) i daje trošak od 1.405.450,00 kn. Isti je iznos uvećan za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu od 10.000,00 kn i 5.000,00 kn sudske pristojbe na presudu i daje ukupan trošak od 1.420.450,00 kn.

Kako je tužitelj u sporu uspio u omjeru od 25% njegov trošak iznosi 355.112,50 kn, a kojem je u cijelosti pribrojen i priznat trošak financijskog vještačenja, kao neophodan u iznosu od ukupno 1.810,00 kn, tako da ukupan trošak tužitelja iznosi 356.922,50 kn.

Kamata tužitelju na parnični trošak određena je primjenom čl. 30 Ovršnog zakona (NN112/12).

Trošak tuženika odnosi se na troškove pristupa na 10 ročišta i sastav po Tbr. 8/1 četiri obrazložena podneska po 85.390,00 kn; pristup na jedno ročište po Tbr. 9/5 500,00 kn; sastav revizije protiv presude u iznosu od 128.080,00 kn ili ukupno 1.324.040,00 kn, što je uvećano za PDV (331.010,00 kn) i daje trošak od 1.655.050,00 kn. Tuženik je u sporu uspio u omjeru od 75% pa njegov razmjerni trošak iznosi 1.241.287,50 kn.

Primjenom odredbe čl. 155 ZPP-a ostali troškovi zatraženi po obje stranke istima nisu priznati, jer nisu bili potrebni za vođenje ove parnice, a u jednom dijelu se radi i o troškovima u odnosu se koje stranka nije uspjela (tuženikova žalba na raniju presudu i rješenja).

U Zagrebu, 19. listopada 2018. godine

SUTKINJA:
ROMANA HUKEČIĆ, v.r.

POUKA O PRAVNOM LJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

Dna:

1. tužitelju po pun.

2. tuženiku po pun.

Ja, vršitelj dužnosti javnog bilježnika **Marija Glibota**, Zagreb, Strojarska cesta 20,
potvrđujem da je ovo preslika prednje izvorne isprave:

PRESUDA- izdao RH OPĆINSKI SUD U ZAGREBU, dana 19. listopada 2018. godine, Posl.br:
68 P-3566/13-120

Isprava čija se preslika ovjerava sastoji se od 16 stranica i ovjerava se u 1 primjerku na zahtjev
stranke: **VLATKA PENEZIĆ, OIB 80037672398, ZAGREB, GRAD ZAGREB, Ulica grada**
Vukovara 239. Izvornu ispravu posjeduje podnositelj isprave

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po tar. br. 11. st. 1. ZJP naplaćena u iznosu 21,00 kn.
Javnobilježnička nagrada po čl. 17. PPJT zaračunata u iznosu od 260,00 kn uvećana za PDV u iznosu
od 65,00 kn

Broj: OV-8198/2021
Zagreb, 29.11.2021.

Vršitelj dužnosti javnog bilježnika
Marija Glibota

